

SENTÈNCIA de 22 de juliol de 2004

Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En les actuacions del judici ordinari de núm. 0162-4/01, instat per la mercantil IMOTO S.A. contra "CATALANA OCCIDENTE S.A.", el 29 de gener d'enguany, l'Hble. Tribunal de Batlles va dictar una Sentència en la qual va desestimar la demanda i va condemnar la societat agent al pagament de les costes del litigi.

II.- No conforme aquesta darrera amb tal resolució, va interposar contra ella aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat tramitat d'acord amb la llei.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- S'alça la societat recurrent contra la Sentència de la Batllia que no ha tingut per demostrat el robatori per ella denunciat i ha absolt l'asseguradora demandada de pagar-li la indemnització que reclamava.

A la fonamentada resolució apel·lada la qual (pels múltiples motius que examina) no ha considerat acreditat el robatori, la recurrent oposa que l'informe de la policia que va presentar com a document núm. 4 de la demanda el demostra clarament.

Examinat tal document, aquesta Sala comprova que el seu contingut no demostra el que la recurrent pretén: és lliurat passat amb escreix un mes del suposat fet; els agents policials no van advertir en la inspecció ocular efectuada el mateix dia del fet al·legat, cap anormalitat, cap porta forçada, cap senyal de força, cap efracció, contràriament a allò que el Sr. PASRAM MANWANI havia

denunciat; per tot "indici": una petjada de sabata esportiva inidentificada damunt d'una cadira de fusta; un resultat negatiu en l'enquesta feta al veïnat etc...

Veiem que existeix contradicció interna en el propi escrit de conclusions presentat per la recurrent davant d'aquesta Sala: a l'últim paràgraf de la segona pàgina reconeix i subratlla l'altre robatori (el del 20 de gener del 2001) al qual fan referència aquell informe policial (foli 30), la Sentència del Tribunal de Corts (foli 335) i, la Sentència apel·lada (foli 439); però el nega després en el mateix escrit (penúltim paràgraf de la pàgina 7).

I vist que la resta de les conclusions de la recurrent són reproducció del seu escrit de conclusions formulat a l'anterior instància (folis 413 i següents) que no desvirtua en res els raonaments de la Sentència apel·lada, escau confirmar aquesta pels seus encertats fonaments, i rebutjar el recurs d'apel·lació.

II.- La desestimació del recurs comportarà la imposició de les costes que ha ocasionat a la recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR aquest recurs d'apel·lació; CONFIRMAR la Sentència apel·lada i IMPOSAR a la recurrent les costes del recurs.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-